

De leer van het eeuwige Zoonschap van Christus verdedigd

Een onderzoek van het Schriftuurlijke bewijs dat aantoonde dat de Tweede Persoon van de Drie-eenheid bestond als de Zoon vóór de vleeswording en zelfs in het eeuwige verleden

<http://www.middletownbiblechurch.org/sonship/sonsh06.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

“Want wat zegt de Schrift?” (Romeinen 4:3)

Laat ons gebedsvol en zorgvuldig de Schriften onderzoeken om te bepalen of Jezus Christus de Zoon van God **werd** op een bepaald punt in de geschiedenis, of dat Hij **eeuwig bestond** als de Zoon van God, in de schoot van de Vader, zelfs vóór de grondlegging van de wereld (Johannes 17:5, 24; Johannes 1:18).

Het was door de Zoon dat alle dingen werden geschapen

“13 Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. ... 15 Hij is het Beeld van de onzichtbare God ... 16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. 17 En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem” (Kolossenzen 1:13-17).

In Kolossenzen 1:13 wordt de gelovige gezegd dat hij overgezet is in het Koninkrijk van **de Zoon van Zijn** [= “de Vader” (vs. 12)] **liefde**. De volgende verzen bevatten een reeks voornaamwoorden die allemaal terugwijzen naar **de Zoon van Zijn liefde** (vs. 13). “We merken op dat al de 15 voornaamwoorden in de verzen 15 tot 20 inclusief gekoppeld zijn aan het zelfstandig naamwoord Zoon (vs. 13). Elke afhankelijke zin verklaart daarom telkens nieuwe heerlijkheden **van de Zoon**, met Wie ze allemaal in verband staan, en in Wie ze zich verenigen met een transcendente harmonie” [W.J.Hocking, *The Son of His Love--Papers on the Eternal Sonship* (Sunbury, Pennsylvania: Believers Bookshelf, 1970), p. 87.]

Daarom wordt ons in Kolossenzen 1:16 gezegd dat het **door de Zoon** was dat alle dingen werden geschapen. Alle dingen werden geschapen door de Zoon van Zijn liefde! De Zoon van God moet daarom bestaan hebben **als de Zoon** in de tijd van de schepping, lang vóór Hij vlees werd.

Zij die beweren dat Christus pas de Zoon van God werd bij Zijn vleeswording moeten een onnatuurlijke interpretatie geven aan de heldere verklaring van dit vers. Zij zouden het als volgt kunnen verklaren:

Volgens deze tekst werden door de Zoon alle dingen geschapen, maar in de tijd dat Hij Zijn scheppingswerk deed was Hij is niet de Zoon van God. Hij was de eeuwige God, maar Hij werd pas de Zoon van God bij Zijn geboorte, duizenden jaren later. Paulus verwijst naar de Schepper als de “Zoon van Zijn liefde” omdat wij Hem nu kennen met deze titel alhoewel Hij niet de geliefde Zoon van de Vader was in de tijd van de schepping. Ook was in de tijd van de schepping de Eerste Persoon van de Drie-eenheid nog niet de Vader. Dit zijn rollen die Zij later zouden aannemen. Net zoals we zouden kunnen verwijzen naar het feit dat president George Bush in het baseball team speelde van de Yale Universiteit, alhoewel hij toen nog geen president was, zo zouden we kunnen zeggen dat de Zoon van God alle dingen schiep, alhoewel Hij toen nog niet de Zoon van God was wanneer Hij Zijn scheppingswerk deed.

Zo'n ingewikkelde verklaring is erg twijfelachtig. Hoeveel beter is het de eenvoudige verklaring aan te nemen van de tekst die zegt dat God alle dingen schiep door de Zoon van Zijn liefde. De normaalste en natuurlijkste betekenis van deze passage is dat Hij in de tijd van de schepping bestond als de geliefde Zoon van de Vader.

“Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door **de Zoon**, 2 Die Hij Erfgenaam gemaakt heeft van alles, **door Wie Hij ook de wereld¹ gemaakt heeft**” (Hebreeën 1:1-2).

Dit vers identificeert de Schepper als de Zoon van God, net zoals de passage in Kolossenzen 1 dat doet. Het was **door de Zoon** dat God de wereld¹ maakte. Zich baserend op dit vers concludeerde John Darby: “wij zijn daarom gerechtvaardigd te spreken van de Zoon als dat Hij bestond vóór de wereld”. [John Nelson Darby, *from a tract on eternal Sonship (no title) published by Present Truth Publishers, 411 Route 79, Morganville, NJ 07751*]

W. E. Vine toont goed de invloed van dit vers aan op de leer van het eeuwige Zoonschap. Hij wijst erop dat “de nadruk op het woord ‘Zoon’ in Hebreeën 1:1-2 niet het idee draagt dat God tot ons gesproken heeft in Degene die zijn Zoon werd, maar dat Hij tot ons gesproken heeft in Degene wiens relatie tot Hem als Zoon vanouds *bestond*, voor zowel de schepping als Zijn vleeswording ... De passage is op zichzelf een getuigenis van het voorbestaande [pre-existente] Zoonschap van Christus; want niet enkel heeft God tot ons gesproken in Hem die Zijn Zoon is, maar door Hem maakte hij de wereld¹. De volle implicatie is dat Hij, door Wie God de wereld maakte, in een relatie stond met Hem als Zijn Zoon”. [W.E.Vine, *The Divine Sonship of Christ* (Minneapolis: Klock & Klock Christian Publishers, Inc., 1984 reprint), pp. 38-39.]

De Eniggeborene van de Vader

“En wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader” (Johannes 1:14)

Johannes zag de goddelijke heerlijkheid van de Eniggeborene van de Vader en de unieke Zoon van God. William Hendriksen heeft geconcludeerd dat Johannes 1:14 moet verwijzen naar Christus' **trinitarische zoonschap**, dat wil zeggen: “naar het feit dat Hij de Zoon van God is van alle eeuwigheid”. Hendriksen vervolgt: “Dit wordt aangegeven door de context (Johannes 1:1 en 1:18) en door zulke passages als Johannes 3:16, 18, die bewijzen dat de Zoon **reeds** de Eniggeborene was vóór Zijn vleeswording ... het Zoonschap dat hier wordt aangegeven was er al **van eeuwigheid** (zijn benadrukking)”. [William Hendriksen, *New Testament Commentary--Exposition of the Gospel According to John* (Grand Rapids, Michigan: Baker Book House, 1953), p. 87]

“Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren **Zoon**, Die in de **schoot** van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard” (Johannes 1:18).

J. G. Bellet stelde volgende retorische vraag voor hen die leren dat Christus niet de Zoon van God was vóór de vleeswording: “Had de Vader geen schoot voordat de Baby geboren werd in Bethlehem?” En hij beantwoordt deze vraag: “Inderdaad, ik ben ten volle zeker, zoals de vraagstelling al aangeeft, had Hij die van in alle eeuwigheid. De schoot van de Vader was een eeuwige bewoning, genoten door de Zoon, in de onuitsprekelijke vreugde van de Vader”. [J. G. Bellett, *The Son of God* (Addison, Illinois: Bible Truth Publishers, 1978 reprint), pp. 11-12.]

“Mattheüs en Markus berichten voor het eerst over Zijn Zoonschap van God bij Zijn doop (Mattheüs 3:17; Markus 1:11). Lukas gaat verder terug en bericht erover bij Zijn geboorte (Lukas 1:35). Maar Johannes gaat nog verder, zelfs tot de onmetelijke, onuitsprekbare afstand van de eeuwigheid, en verklaart Zijn Zoonschap ‘in de schoot van de Vader’”. [*Ibid.*, p. 10, **Bijbelse referenties toegevoegd**].

¹ Kantt. 9 van de SV: “de wereld - Grieks *de eeuwen*; zoals Hebr. 11:3. **Dat is, de wereld met alles wat daarin is, Joh. 1:3; Col. 1:16.** Hetwelk de apostel bij het voorgaande voegt als de eerste reden, waarom Hem de Vader tot een erfgenaam en een Heere van alles heeft gesteld, namelijk daar Hij alles door Hem heeft geschapen, waarop de andere redenen in Hebr. 1:3 volgen, genomen van de heerlijkheid Zijns persoons en evangelijkheid met den Vader, en van de onderhouding aller dingen”.

“Lamb of God, Thy Father’s bosom. Ever was Thy dwelling-place!” [*Ibid.*, p. 12, geciteerd door Bellett zonder vermelding van de auteur]

De Griekse constructie van Johannes 1:18 is significant met betrekking tot de leer van het Eeuwige Zoonschap. Volgens Charles Hodge drukt de tegenwoordige tijd van het werkwoord [“is”, *oon*] dat voorafgegaan wordt door het aanwijzend voornaamwoord [“Die”, *ho*] permanent bestaan uit: “Hij Die is, was en altijd zal zijn, in de schoot van de Vader, d.w.z. hoogst intiem verenigd met Hem”. [*Charles Hodge, Systematic Theology, Volume 1 (Grand Rapids, Michigan: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1979 reprinted), p. 473.*]

De onmiskenbare leer van Johannes 1:18 is dat de Zoon van God volmaakt gekwalificeerd is om de Verklaarder te zijn van de Onzichtbare Vader omdat Hij van alle eeuwigheid bestond in de schoot van de Vader. Hij is de Altijd Zijnde en Altijd Bestaande in de schoot van de Vader. Zoals Matthew Henry heeft gezegd: “Hij was van eeuwigheid in Zijn schoot ... In de schoot van Zijn bijzondere liefde, Hem dierbaar, in Wie Hij Zijn welbehagen had, altijd Zijn genoeg”. [*Zie Matthew Henry’s commentaren onder Johannes 1:18.*]

God zond Zijn Zoon

“En wij hebben gezien en getuigen dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Zaligmaker van de wereld” (1 Johannes 4:14).

“Hierin is de liefde, niet dat wij God lief hebben gekregen, maar dat Hij ons liefhad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden” (1 Johannes 4:10).

“Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u” (Johannes 20:21).

“Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet” (Galaten 4:4).

Er zijn talloze verzen die spreken van de Vader Die de Zoon zendt in de wereld (hierboven staan er slechts enkele). Deze passages impliceren duidelijk dat Hij de Zoon was **vóór** Hij in de wereld werd gezonden. Als God “Zijn Zoon zond” dan moet Hij de Zoon geweest zijn **vóór** Zijn zending: “Dit is op zijn minst de meest vanzelfsprekende betekenis van deze passages, en de betekenis die een gewone lezer daar zonder twijfel aan zou hechten” [*See the editorial comments under Romans 1:4 in Barnes’ Notes which involve a lengthy discussion of the doctrine of eternal Sonship. It is from this discussion that this quote is taken (p.17).*]. Zulke passages geven duidelijk aan dat God Hem uitzond Die reeds Zijn Zoon was. Deze verzen zeggen niet dat God Hem uitzond Die Zijn Zoon werd in de tijd van Zijn geboorte. [*See the discussion in Vine, The Divine Sonship, pp. 8-9.*] Deze verzen geven sterk aan dat Hij **vóór Zijn zending** werkelijk en waarlijk gerelateerd was aan Zijn Vader als ZOON.

“Maar welke onbevooroordeelde geest ziet niet dat de zending van een persoon om een bepaalde taak te volbrengen hem niet maakt tot iets wat hij voorheen niet was? Een meester zend een dienaar om een bepaald werk te doen; of een vader vraagt zijn zoon een bepaalde boodschap te doen; of een man wenst dat zijn echtgenote een bepaalde opdracht te vervullen waar hij niet de tijd of gelegenheid toe heeft; de dienaar houdt niet op een dienaar te zijn, de zoon blijft de zoon, de echtgenote blijft de echtgenote”. [*J. C. Philpot, The True, Proper and Eternal Sonship of the Lord Jesus Christ, the Only Begotten Son of God (England: Gospel Standard Baptist Trust Ltd., Reprinted, 1926), p. 32.*]

Zo was ook de Zoon van God zowel de Zoon van God **vóór** Zijn zending als na Zijn zending.

In Galaten 4:4-6 wordt de term “zenden” gebruikt voor zowel de Zoon (vs. 4) als de Geest (vs. 6). De Heer Jezus beloofde dat de Vader “de Trooster, de Heilige Geest” zou zenden (Johannes 14:26); werd Hij de Heilige Geest toen Hij werd gezonden of was Hij al de Heilige Geest voordat Hij werd gezonden? Het antwoord is vanzelfsprekend. De Heilige Geest werd niet de Heilige Geest op Pinksteren (Handelingen 2), net zoals de Zoon van God niet de Zoon van God werd te Bethlehem. De Geest was de Geest en de Zoon was de Zoon **vóór** hun onderscheiden zendingen. De vele verzen die

spreken van God Die Zijn Zoon zendt zijn pas zinnig als we begrijpen dat Hij de Zoon was voordat Hij werd gezonden.

De gelijkenis van de wijngaardenier (Markus 12:1-12)

“Toen hij dan nog één zoon had, die hem lief was, heeft hij ook die, als laatste, naar hen toe gestuurd en hij zei: Voor mijn zoon zullen zij ontzag hebben” (Markus 12:6).

In deze parabel is het erg duidelijk dat deze persoon de zoon van de wijngaardenier was **vóór** hij gezonden werd. Hij was de zoon van de vader voordat hij gezonden werd. Deze parabel was duidelijk bedoeld om de zending van Gods geliefde Zoon in de wereld te portretteren, een wereld die Hem afwees en vermoordde. Als we deze parabel eerbiedig overpeinzen dan moeten concluderen dat de Heer Jezus de geliefde Zoon van de Vader was voordat Hij gezonden werd op Zijn missie: “Als deze parabel enige kracht of betekenis heeft - en het zou heiligschennis zijn te beweren van niet - dan moet God de Vader een Zoon gehad hebben, in de hemel bij Hem, **voordat Hij Hem zond**. [Philpot, p. 34.]

God de Vader gaf Zijn Zoon

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft” (Johannes 3:16).

Hoe verbazingwekkend is de liefde van de Vader! Wat voor een offer wilde Hij brengen, Hem afstaand die zo nauw aan Zijn hart lag, ja Zijn geliefde, unieke Zoon die altijd in Zijn schoot was! God gaf Zijn eniggeboren Zoon, en dit impliceert sterk dat Hij Gods Zoon was **voordat** Hij gegeven werd. Te zeggen dat Hij Zijn eniggeboren Zoon **werd** door de vleeswording zou dit vers beroven van zijn betekenis, kracht en kostbaarheid: “De waarde en grootheid van de gave ligt in het Zoonschap van Hem die gegeven werd. Zijn Zoonschap was niet het gevolg van Zijn gegeven zijn”. [Vine, p. 11]

Moest Hij niet bestaan hebben als Zijn Zoon **voordat** God Hem gaf? Als ik iemand een object geef, dan verandert dit niet de natuur van dit gegeven object, en dan is dat object niet anders dan wat het was voordat ik het gaf. Zo ook, indien God de wereld zo lief had dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, dan moet Hij zeker Zijn eniggeboren Zoon geweest zijn voordat Hij Hem gaf ... Zijn geven van Hem kon Hem niet tot Zijn eniggeboren Zoon **maken**, omdat de wonderlijke liefde hierin bestaat dat alhoewel Hij Gods eniggeboren Zoon *was*, Hij Hem toch gaf. [Philpot, p. 30].

De grootte van Gods liefhebben van de wereld wordt gezien in Zijn geven van Degene Die uitzonderlijk en exclusief het object was van Zijn affectie - Zijn eniggeboren Zoon. Het verbluffende wonder is dat Iemand met God was in deze unieke relatie van Zoon, en God gaf Deze. Dit is beslist de lering van de tekst, niet dat Gods gave Iemand was Die Zijn eniggeboren Zoon werd in het proces en de tijd van het geven. Indien het Zoonschap begon in de vleeswording, waarom lezen we dan niet dat God de Zoon *des mensen* gaf? Maar nee, de eniggeboren Zoon van God werd gegeven ... Anders van Hem te denken dan als de Eeuwige Zoon is afbreuk doen van de persoonlijke heerlijkheid van Gods onvergelykbare gave. [Hocking, pp. 36-37].

“Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?” (Romeinen 8:32).

Als we mediteren over Romeinen 8:32 worden we herinnerd aan de tijd dat Abraham zijn zoon Izaäk overgaf (Genesis 22). De patriarch moest zijn zoon nemen, zijn enige zoon Izaäk die hij liefhad (Genesis 22:2) en hem naar het offeraltaar brengen. Zeker was Izaäk, die een type van Christus was (Hebreeën 11:19), Abrahams zoon lang voordat hij overgegeven werd op het altaar. Het was de liefhebbende vader-zoon relatie die **reeds bestond** die dit offer zo kostbaar maakte. God de Vader nam Zijn Zoon, Zijn unieke Zoon Jezus, Die Hij liefhad vóór de grondlegging van de wereld, en Hij gaf Hem over voor ons allen. Wat een verbazingwekkende liefde!

Als God Zijn Zoon had gespaard, dan zou er geen Redder voor zondaars geweest zijn. We zouden dan zonder hoop zijn en zonder hulp. Als de Vader Zijn Zoon niet had gezonden en Hem niet had

overgegeven, dan zou redding onmogelijk geweest zijn, **maar Hij zou nog steeds de Zoon van God geweest zijn**, omdat Hij dit is WIE HIJ WAS, EN IS, EN ALTIJD ZAL ZIJN. God zij dank dat Hij Zijn Zoon voor ons heeft gezonden, ja Hij die bij de Vader was van in het begin (Johannes 1:1-2; 1 Johannes 1:1-2)!

“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst” (Jesaja 9:5).

Wat betreft Zijn menselijkheid was Hij een Kind dat geboren werd. Wat betreft Zijn goddelijkheid was Hij een Zoon die gegeven werd door de Vader (Johannes 3:16). Hij werd een Kind maar Hij werd niet een Zoon. Hij die Gods Zoon was van in alle eeuwigheid werd uitgezonden op een reddingsmissie en Hij werd “geboren uit een vrouw”, een goede 2000 jaar geleden (Galaten 4:4). Zijn goddelijk Zoonschap ontstond niet door menselijke geboorte.

Een relatie met de Vader vóór de vleeswording

“Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; Ik verlaat de wereld weer en ga heen naar de Vader” (Johannes 16:28).

Hoe kon Hij “**van de Vader uitgegaan**” zijn als Zijn bestaan als Zoon niet eerder begon dan bij de vleeswording? Dit vers impliceert duidelijk dat Hij bij de Vader was vóór Zijn komst in de wereld. Als Hij niet de Zoon werd dan bij de vleeswording, kunnen we verwachten dat dit vers zoiets zegt als dit: “Ik ben van God uitgegaan en daarna werd Ik de Zoon ... Ik verlaat de wereld en ga heen naar God Die sinds mijn geboorte Mijn Vader is geweest”. Zoals het vers er staat geeft het echter aan dat er een Vader-Zoon relatie bestond vóór Zijn komst in de wereld: “Zijn heengaan naar de Vader was de omgekeerde procedure als die van Zijn komst. Hij kwam van de Hemel naar de wereld; Hij ging terug van de wereld naar de Hemel. Hij spreekt van Degene van Wie Hij uitgegaan was als zijnde ‘de Vader’, niet in de zin van dat Hij uitgegaan was van Iemand Die daarna de Vader werd bij Zijn geboorte, maar van Iemand Die de Vader was wanneer Hij uitgegaan is” [Vine, pp. 54-55].

“En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was” (Johannes 17:5).

“Vader ... omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld” (Johannes 17:24).

We komen op erg heilige grond als we luisteren naar de Zoon die bidt tot Zijn Vader. Deze verzen voeren ons terug naar de tijd vóór de schepping. Voordat de wereld er was, was de Vader daar en de Zoon was daar, in een intieme liefhebbende relatie. Dit is de gewone en normale betekenis van deze woorden. Zij die zich houden aan de positie dat Christus niet eerder de Zoon was dan bij de vleeswording zullen deze verzen anders moeten begrijpen: “Vader ... U had Mij lief vóór de grondlegging van de wereld”, maar in die tijd was de Vader nog niet de Vader en de Zoon was nog niet de Zoon. In plaats daarvan waren zij naamloze Personen van de Drie-eenheid die niet eerder de rollen aannamen van “Vader” en “Zoon” dan bij de vleeswording. Zo’n begrip is geforceerd, oneerbiedig en niet in harmonie met de duidelijke eenvoudige verklaringen van de Schrift. Vine heeft wijselijk de vraag gesteld: “Als deze vroeger bestaande liefde er niet was tussen de Vader en de Zoon, wat kon dan de relatie geweest zijn die onderhouden werd?” [Vine, p. 52].

“Wat er was vanaf het begin ... het Woord des levens - want het leven is geopenbaard en wij hebben het gezien, en wij getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard ” (1 Johannes 1:1-2).

In Johannes 1:1-2 leren we dat in het begin **het Woord** was en het Woord was **bij God**. In 1 Johannes 1:1-2 leren we dat in het begin **het Woord** was en het Woord was **bij de Vader**. Als Hij bij de Vader was van bij het begin, dan moet Hij daar geweest zijn als de Zoon van de Vader. “De term ‘Vader’ impliceert het bestaan van een Zoon ... Hij [Johannes] zegt hier niet dat Hij Die het Leven was ‘bij God’ was”. [Vine, p. 10]. Als de Vader-Zoon relatie bestond vanaf het begin, dan moet Hij de eeuwige Zoon zijn.

De Zoon werd de Zoon van David

“Ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere” (Romeinen 1:3-4).

Hij was Davids Zoon van Bethlehem; Hij was Gods Zoon van alle eeuwigheid af. Hij werd de Zoon van David door menselijke geboorte, maar Hij werd niet de Zoon van God. Benjamin Warfield heeft het goed gezegd:

Hij Die altijd de Zoon van God was en blijft, werd aan mensen aanvankelijk geopenbaard als de Zoon van David, en daarna, na Zijn opstanding als de verheven Heer. Hij was altijd in de essentie van Zijn wezen de Zoon van God; deze Zoon van God werd het geslacht van David deelachtig en werd geïnstalleerd als de Zoon van God (Die Hij altijd was), maar nu in Zijn eigen macht, door de opstanding uit de doden. [Benjamin Breckinridge Warfield, *The Person and Work of Christ* (Philadelphia: The Presbyterian and Reformed Publishing Company, 1970), p. 81].

Het is handig deze passage in Romeinen 1 te vergelijken met wat van Christus gezegd is in Johannes 1. “En het Woord is vlees geworden” (Johannes 1:14). “Zijn Zoon, Die ... geboren is uit het geslacht van David” (Romeinen 1:3). Hij bestond als het Woord lang vóór Hij vlees werd (zie Johannes 1:1-2). Overeenkomstig bestond Hij als de Zoon vóór Hij in Davids geslacht werd geboren overeenkomstig het vlees. In Johannes 1 wordt gezegd dat Hij die God was vlees werd. In Romeinen 1 wordt gezegd dat Hij Die de Zoon van God was de Zoon van David werd. Bij de vleeswording werd het eeuwige Woord vlees en de eeuwige Zoon werd een Mens. De eeuwige God werd niet de Zoon. In tegendeel: “wij geloven dat de Heer Jezus Christus, **de eeuwige Zoon van God**, mens werd, zonder op te houden God te zijn”. [Taken from the *Doctrinal Statement of the Independent Fundamental Churches of America*.]

De openbaring van de Zoon van God

“Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, dat Hij de werken van de duivel verbreken zou” (1 Johannes 3:8).

Het is één ding te spreken over de openbaring van de Zoon van God. Dit is bijbels. Het is echter een ander ding te spreken over het ontstaan van de Zoon van God. Dit is ketters. Zijn Zoonschap had geen begin. Het voltooid deelwoord “geopenbaard” betekent iets zichtbaar maken of in het licht brengen, wat voorheen verborgen was. “Het idee van openbaring is nooit een overgang van een staat van niet-bestaan naar deze van bestaan ... Overeenkomstig, als we de Zoon willen eren wat Hem verschuldigd is, dan moeten we erkennen dat **Hij de Zoon van God was vóór Zijn openbaring** ... Zijnde de eeuwige Zoon van God werd Hij openlijk en zichtbaar geopenbaard in het vlees voor Zijn middelaarswerk” [Hocking, pp. 136-137]. De wonderlijke manifestatie van de Zoon van God en Zijn entree in deze wereld wordt ook geleerd in Johannes 11:27 en 1 Johannes 5:20.

Melchizedek, een type van de Zoon van God

“Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde, maar aan de Zoon van God gelijkgemaakt, blijft hij in eeuwigheid priester” (Hebreeën 7:3).

Het sterke getuigenis dat dit vers presenteert voor het eeuwige Zoonschap van Christus mag niet gemist worden. De Geest van God leidde de pen van Mozes op zo'n manier dat de biografie van Melchizedek niets zegt over zijn ouders of zijn geboorte of zijn dood. Deze weloverwogen weglatingen waren er om Melchizedek voor te stellen als een type van de Zoon van God: “Hij was ‘aan de Zoon van God gelijkgemaakt’ en de overeenkomst ligt hierin dat hij ‘geen begin van dagen en ook geen levenseinde’ heeft”. Overeenkomstig was het in de status van Zoon van God dat Christus zonder begin van dagen was. Zijn Zoonschap was daarom zonder begin en eeuwig”. [Vine, (Part 2), pp. 16-17]. In zijn vleeswording was Hij niet “zonder moeder”. Als de “Zoon des Mensen” was Hij “geboren uit een vrouw” (Galaten 4:4). Als de “Zoon van God” was Hij “Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom en kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde”. Zijn Zoon-

schap heeft niets te maken met menselijke ouders, menselijke afstamming, menselijke geboorte of aardse tijdsmeting. Hij is eeuwig.

* * * * *

Moge de lezer bedachtzaam het gezamenlijke getuigenis van de vele passages overdenken, die hier opgegeven zijn, om er veilige en solide conclusies uit te trekken die gebaseerd zijn op “Zo zegt de Heer!” Mochten wij de Schriften dagelijks onderzoeken om te zien of deze dingen zo zijn! (Handelingen 17:11).

Lees ook de verwante lectuur over het voorbestaan van de Zoon:

- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/voorbestaanZoon.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/eeuwigeZoonschap.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Spreuken8.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm